

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Qua ratione sit exacte Dei Vocationi obediendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

acturus: Ex quo intelliges, quā iustu & equu sit, no abuti tua libertate ad aliquid mali, sed ea semper vti ad faciendum, quod est perfectissimum. Nam simul cum omnipotenti aded adiutore aequè poteris maximum atque minimum perficere. Quid autem dicam de suauissima eius circa res omnes *providentia*, qua summè te obstringit, ad summam curam in eius obsequium adhibendam, sicut ipse habet ad tibi prospiciendum? & vt semel cōcludam, perpende infinitam eius charitatem, & amorem, quo tot in te contulerit & conferre desideret beneficia, quæ retulimus: & hoc solum impellet ad ei seruiendum ex toto corde, ex tota mente, & ex omnibus viribus tuis: Amor enim non fit continere se intra aliquos terminos, vt non faciat quod possit, & eius dilectus petat.

§. 1. *Quaratione sit exactè Dei Vocationi obediendum.*

HIs aded efficacibus rationibus excitare te debes, ad respondendum diuinæ vocationi promptè ac diligenter, feruenti quadam & perfectissima conuersione: certò tibi persuadens, Deum neque approbare obedientiam & conuersionem, quæ in specie tantum ad nutū & prompta esse videtur, si reuera tepida sit, rudis & inconstans; neque reprobare tardam & aliquo modo reluctantem, si re ipsa feruens sit, benè radicata, & constans: quemadmodum CHRISTVS D. N. significauit in iucundissima quadam parabola Phariseis proposita: a *Homo* (inquit) *quidam habebat duos filios, & accedens ad primum dixit: Fili, vade hodie operare in vinea mea. Ille autem respondens, ait: Nolo. Postea autem penitentia motus abiit. Accedens autem ad alterum, dixit similiter. At ille respondens, ait: Eo, Domine, & non iuit. quis ex duobus fecit voluntatem Patris? dicunt ei: Primus. Dicit illis IESVS: Amen dico vobis, quia publicani, & meretrices præcedent vos in regnum Dei. Quæ vocatio iucundior esse potest, & quæ verba molliora, quàm quæ Pater noster cælestis dicit peccatori: *Fili, vade hodie operare in vinea mea.* Quid enim hoc aliud est, quàm, fac, quod tibi mando, ad quod mille nominibus es obstrictus: Memor esto, te esse Filium meum, & me tuum Patrem: filios verò teneri suis parentibus obedire, præcipue si thesaurorum eorum heredes esse velint. Attende, me non petere labores multorum annorum, sed **HODIE**: tempus enim laboris, etiamsi per totam vitam duret; aded tamen breue existimandum est, atque si vnus tantū esset diei; & hodiernum tantum, quo laboras, certum habes: nescis enim, an tibi supersit crastinus. Si igitur hodie te voco, **noli obdurare cor tuum**, nec obedientiam differre in crastinum. Attende, quòd non te vocem, vt in aliena vinea labores, sed in mea: quæ etiam est tua: in anima enim tua, eiisque facultatibus est laborandum; conando copiosos bonorum operum fructus proferre in vtilitatem tuam, & gloriam meam. quod si dicas, te iuri tuo cedere, nec velle animam tuam*

a *Matth. 21.*
28.

b *Psalm. 94. 5.*
Heb. 3. 7. 13.

Colore, quia tua est; ego verò iuri meo non cedam: anima enim tua, plus est mea, illam, quam tua: siquidem ego illam creavi, illā redemi, conseruo & sustento: & plus curā in ea colenda adhibere debes, eo quòd mea sit, quam quòd tua; pluris æstimando meum velle, quam tuum. Quodnam erit cor adedò durum, vt suauissima huiusmodi vocatione non mollescat! bene hoc ostendit alter filius, cum subitò eam audiens, eius æquitatem intellexit: nam conuictus, respondit: *Vado Domine*; & statim ire cepit, vt parentis mandatum exequeretur. Sed ò humani cordis in constantiam! statim atque itineris laborem sensit, & culturæ vineæ difficultatem olfecit, oblitus est eius quòd audiuit; nec eius rationem aliquam, habuit; nec vterius progredi voluit, vt Patris voluntatem exequeretur, qui tantum ei amorem ostendit. Contra verò primus filius difficultatibus, quæ cum ipsam vocem audiuit, ei occurrerunt; adedò parum reueritus est parentem, vt verbis impudentibus responderet: *No l o*: quamuis transactò illo primo impetu, impudentiam suam animaduertens, ac dulcissima parentis verba perpendens, statuit ei obedire. totaque die in vinea colenda laborare, vsque ad ipsam noctem. Ideoque alteri fratri, qui liberaliter promiserat, se laboraturum, fuit prælatus. In regnum enim Dei non illi admittuntur, qui solis verbis absque operibus, obedientiæ satisfaciunt, quemadmodum Pharisei; neque qui tepidè incipiunt, & mox à labore desistunt: sed illi eminentiorem obtinebunt locū, qui tarditatis ac resistentiæ suæ pœnitentes, magno eam feruore ac diligentia compensare student. O si *DEVS* oculos tibi mentis aperiret, vt in hoc exemplari videres, quid hæctenus feceris; quidque facere debeas; cum te ipse ad suum vocat obsequium! ò quoties diuinis inspirationibus, & vocationibus respondisti cum secundo filio: *Vado Domine*, nec tamen iuisti! multum offers, sed parum facis: obedire incipis, sed mox defatigaris; producis flores bonorum desideriorum, sed non profers fructus bonorum operum sed quemadmodum apud Iob dicitur: *es quasi vinea, cuius borrus in primo flore leditur. Et quasi oliuā, proticiens florem suum.* Alias verò impudentior fuisti imitando primum filium, respondendo diuinis inspirationibus, illud *No l o* aperte, ne tuas vinceres repugnantias; aut saltem respondisti obuelatum quoddā *No l o*, dum excusationes mille prætexuisti, *disingendo laborem in præceptis*, & prætextus quærendo dilationum, aut ipso opere ostendendo, te nolle facere quod iubet *DEVS*; vt facias quod *DEVS* suggerit, & caro tua. Illud verò pessimum esset, si quemadmodum primum filium imitatus es in illa verbi *No l o* resistentia, non cum imitareris in bono obedientiæ. qui enim peccantē est imitatus: meritò emendatū imitabitur, pœnitentiam agendo de sua repugnantia; & incipiendo seruire Deo cum magna cura & perseverantia.

Finis melior
principio.

c Iob. 15. 32.
S. Greg. l. 12.
Moral. c. 24.

d Psal. 93.
20.

ACCIPERE

ACCIPERE itaque ab utroque filio quod bonum est, relicto malo. Ab altero accipe promptitudinem ad bonum propositum concipiendum; ab altero vero virtutem & efficacitatem ad illud exequendum: ab altero accipe bonum initium, sed rejice eius inconstantiam; ab altero accipe bonum progressum, omittens moras eius ac dilationum in incipiendo. Imitare saltim, quos Christus Dominus Noster tanquam exempla proponit, cum dixit: *Publicani & meretrices precedent vos in regnum Dei*: quia eorum penitentia & conuersio ad eum fuit feruens, ut praeceperet iustos, qui non tantum atque illi peccauerunt. imò illorum penitentia tanquam exemplar iustis proponitur, ut eos in feruore imitari conentur. Talis fuit conuersio S. Matthæi, & S. Magdalene. nam ille fuit *Publicanus*, hæc *publica peccatrix*. Matthæus, etsi tarde vocatus, decuplo tamen plus laborauit, quam eius antecessores. nam *g vndecima hora diei veniens ad vineam*, vna hora laboris plus est promeritus, quam qui decem horas citius venerunt. At Maria Magdalena ad eum feruentem fecit conuersionem, ut eius exemplo conuinceret Christus D. N. Pharisæum qui ipsum inuitauerat, & iactabat se esse iustum: & iuxta sententiam Baruch, *h quemadmodum fuit eius sensus ut erraret à Deo. decies tantum conuertens requireret Deum*. decem enim insignes virtutes exercuit in sua conuersione.

QUARVVM prima fuit rara *HVMILITAS*, qua in præsentia eorum, qui inuitati erant contemnens opprobria & quæcunq; de se dici poterant, prostravit se ad pedes Christi, & quamuis ex colloquio Christi D. cum Pharisæo cognouit se ab illo irrideri, & contemni, ipsa tamen summo silentio mansit, propria causa, ob quam venerat, intenta.

SECUNDA virtus fuit, summa in præsentia Saluatoris *MODESTIA*, non enim est ausa ad eius aspectum accedere, sed retrò *istetit secus pedes eius*, quasi puderet diuinum vultum aspicere, quæ agnoscebat se grauiter offendisse, plenaq; rubore quemadmodum publicanus ille, *knolebat*, nec audebat, *oculos ad caelum leuare*. Ex quo orta est profunda illa *REVERENTIA*, qua se ad Christi pedes prostravit, adorans eum in spiritu & veritate, & confitens ipsum esse suum Medicum, & vnicum reparatorem, non solùm secundum *l diuinitatem* per caput significatam; sed etiã secundum *humanitatem* per pedes iudicatam. Et quamuis propria indignitas eam contrahebat, *FIDUCIA* tamen praualluit: ut non procul, sed ad ipsos sacratissimos pedes se poneret, à quibus opem & solatium sperabat: sciens, quod *m qui appropinquant pedibus eius, accipient de doctrina illius salutem & vitam*. Prostrata itaque loqui cæpit non verbis sed *affectibus*; non rationibus lingue, sed singultibus, & oculorum lacrymis, quæ summi doloris & *CONTRITIONIS* cordis eius fidem faciebant, & hæc fuit quinta virtus, qua peccatorum suorum maculas eluit. Sed quoniam lacrymæ nostræ, etiamli guttas maris excedant, si per se sumantur,

non

2.

*Bene incipe,
melius desis
no.**c Mat. 9. 9.**f Luc. 3. 38.**g Mat. 20. 5**h Baruch. 4*

28.

*Decem vir-**tutes B.**Maria Mag.*

1.

Humilitas

2.

*i Luc. 7. 38.**Modestia.**k Luc. 18. 13.*

3.

*Reuerentia**l 1. Cor. 11. 3.*

4.

*Fiducia**m Deut. 33*

3.

Iacobi. 4. 8

5.

Contritio.

6.
*Christi me-
ritorum ap-
plicatio.*

7.
Charitas.

8.
Liberalitas.

9.
Intentio.

10.
Constantia.

non sufficiunt ad eas maculas lauandas, fundebat illas ad pedes Christi, quibus coniuncta, ex ipsius Christi meritis virtutem acciperent, quam ex se ipsis non habebant: & ita purgarent ab iniquitatibus quas ipsa habebat. Et mox capillos manibus arripiens terfit pedes, quos lacrymis rigauerat, insignum ingentis **DESIDERII**, quo ipsas effusas in pedes Christi lachrymas, in cor suum trajcere iterum cupiebat, vt sic redemptoris sui dolores, & quicquid suis gressibus ille fuit promeritus, sibi ipsa applicaret. Quid verò est *capillo* suos *manibus* arripere, nisi cogitata ac desideria cum operibus coniungere; vt omnia virtutem & sanctitatem Christi participent, quem admodum linteum, quo res aliqua humida tergitur, humiditatis eius sit particeps. Et quoniam hoc totum non ab spiritu timoris procedebat, eminare voluit in septima virtute quæ est **CHARITAS**, quam manifestabat sacratissimorum pedum Christi frequentibus osculis, ex intimo cordis optans, totam se Redemptori suo coniungere, eaque amoris vnitione vinum cum illo spiritum fieri. Et vt intelligeretur, eum amorem non solum esse in affectu, sed etiam opere, **VNGVENTO** pretiosissimo & fragrantissimo eius pedes **VNGEBAT**; feruentissima concipiens desideria, & animi decreta firmissima, omnes suas facultates, & quicquid haberet, in huius Domini sui obsequium expendendi vt *in qua prius iniquitati seruierant, nunc seruirent iustitie in sanctificationem*. Noua virtus, quæ reliquas omnes comitabatur, fuit purissima solius gloriæ Dei **INTENTIO** in omnibus quæ faciebat. In cuius rei fidem non dicitur de illa, quod pedes Christi terferit, postquam eos vixisset, sed prius, ne quid pretiosi illius & fragrantis vnguenti sibi adheresceret. significare enim voluit, nihil se velle recipere eorum, quæ Christo semel obtulisset: nec gloriam aut honorem ex eo facto sibi accedere: sed vt quicquid illud esset, dilecto suo tribueretur. Denique fuit constantissima, donec voti sui compos euaderet. etsi enim colloquium Christi D. cum Phariseo diutius protraheretur, ipsa tamen, *ex quo mirant non cessauit osculari pedes eius*: sed repetiuit, milleque amoris affectus replicauit; donec dulcissimum illud verbum à dilecto suo ad se conuerso audiuit: *dimittuntur tibi peccata: vade in pace*. Hunc ergo in modum feruens illa peccatrix *decies tantum conuersa Deum requisit*, quam ab eo discedens, eum offendendo errauerat, cui (vt Christus dixit) *propterea remissa sunt peccata multa, quoniam dilexit multum*. Eius ergo conuersionem merito tanquam exemplar tuæ accipies imitandam in decem prædictis virtutibus: de quibus fusior erit sermo in tractatu tertio, qui erit de pœnitentia.

§. 2. *Prædicta confirmantur exemplo feruentis Ruth conuersionis.*

HVC Tractatui, & ijs, quæ hactenus diximus, finem imponamus, proposito exemplo feruentis **RUTH** conuersionis, quæ multò magis

eminet,